

Oude Kerk, 30 maart 2025

ds. Johan Meijer

---

gelezen: Lucas 15: 11-32

titel: Hoe ik ook ben

tekst bij begin en eind

Hoe ik ook ben, verloren geraakt,
nog draagt mij een engel.

overdenking

gemeente van onze Heer Jezus Christus,

lieve mensen van God,

|

De beroemde Engelse schrijver Charles Dickens noemde het het mooiste verhaal ooit. En Rembrandt tekende als dertigjarige het moment dat de zoon terugkomt bij de vader, en als zestiger schilderde hij hetzelfde moment. Een wereldberoemd schilderij is dat geworden, het hangt in de Hermitage in St. Petersburg. De beroemde pastor Henri Nouwen heeft er een heel grondige studie van gemaakt, ging er heel lang voor zitten om

het te bekijken, dronk ieder detail in, en schreef zijn weergaloze boek: Eindelijk thuis. Hij, die pastor, die er voor koos om dichtbij mensen te zijn waar anderen niet dichtbij durfden te zijn, Hij die het aandurfde het leven van anderen écht mee te leven.

II

Het verhaal over de verloren zoon. En wie is dan wie in het verhaal? Je hebt de jongste, die zijn kindsdeel van de erfenis van vader opvraagt en er op uit trekt de wereld in. Je hebt de oudste die thuisblijft en trouw en nauwgezet dienstbaar is aan vader. En je hebt die vader zelf. Een mannenverhaal lijkt het. Rembrandt dacht bij zijn schilderij: die vader kan ook moeder zijn, en de ene hand is een mannenhand, de andere een vrouwenhand. En zo kunnen de zonen gerust ook dochters zijn.

III

Wie is wie in het verhaal? Volgens de werkwijze van het bibliodrama mag je zelf een rol kiezen in het verhaal, jouw rol. Ben jij die ene die heel trouw is en altijd klaar staat voor taken die jij geacht wordt te doen, de thuisblijver? Of ben jij meer de vrije persoon, die het leven gaat ontdekken, die er op uit trekt, andere culturen en gewoonten leert kennen en daardoor de veelkleurigheid en diversiteit van het leven proeft? Of ben jij de ouder, met totaal verschillende kinderen, die eigenlijk niet zo goed door één deur kunnen. En jij moet altijd schipperen en hebt eigenlijk maar één verlangen: ze samen onder één dak, ze samen aan één tafel. Hechte, warme gezinnen kunnen het zich misschien niet zo goed voorstellen, hoe dat ook totaal anders kan zijn. Niet hecht en niet warm komt heel veel voor, met alle verdriet en pijn die daar bij komt kijken.

IV

Wie is wie in het verhaal? Wie ben jij in het verhaal? Wie ben je nu en wie zou je eigenlijk liever willen zijn? Want ook dat kan, dat je gaandeweg een andere rol aanneemt. Dat je na veel omzwervingen verlangt naar een stabiel thuis, dat je na een heel dienstbaar leven juist je vleugels wilt uitslaan. Dat je niet meer wilt voldoen aan al die verwachtingen van thuis, of dat je juist opnieuw gaat ervaren hoe ongedacht fijn dat thuis eigenlijk ook kan zijn.

V

‘Alle tollenaars en zondaars kwamen Jezus opzoeken om naar Hem te luisteren. Maar zowel de farizeeën als de schriftgeleerden zeiden morrend tegen elkaar: Die man

ontvangt zondaars en eet met hen'. En dán gaat Jezus aan het vertellen, Hij raakt op dreef, Hij gaat drie verhalen vertellen over wat verloren raakte, maar terug gevonden wordt. En schaap dat van de kudde vervreemde, een munt die zoekraakte en een zoon die de weg krijgt raakte, althans zo lijkt het. Het lijkt er op dat Jezus het gesprek met de schriftgeleerden en farizeeën voert als broer tegen broer. Kinderen van eenzelfde vader, God in dit geval, opgegroeid met dezelfde traditie, de joodse in dit geval. Maar zó verschillend in hoe zij die traditie zien en vormgeven. Schriftgeleerden en farizeeën als oudste broer in het verhaal, die trouw en dienstbaar zijn, waar niets op aan te merken is, die nauwgezet zijn en punctueel. En Jezus als jongere broer, die bij mensen wil zijn in wie ze ook zijn, in wat ze ook zijn, die er op uittrekt en contact met ze maakt en hun leven deelt. Die daar in de ogen van de traditie onrein van wordt, omdat zondaars en tollenaars je onrein maken. Die vergeleken worden met varkens, die de jongste zoon uit de gelijkenis onrein maken. Hoezo verdien je het dan nog om bij je Vader aan te kloppen? Hoe durf je hem je Vader te noemen. Het is Ónze Vader, die wij trouw dienen, het is niet Jóuw Vader die jij tot schande hebt gemaakt.

VI

Vandaag dit werk van Annewil Jansen, één van de zeven panelen die Kruisweg heten en die hier in het schip van de kerk tentoongesteld worden tot en met Pasen. Het gedicht dat Chris Lindhout erbij maakte gaat over een ik, die terecht gekomen is het allerdiepste diep. Die roze lijn, die roze golf, en ja dat was mijn associatie voor vandaag, voor deze zondag in het rozerood. Die ik is Christus, die is als God, die uit de hemel van het volmaakte licht golfde naar het allerdiepste diep, die de kleuren van die aarde aannam, maar die tóch het licht behield, het Licht dat God geschapen had. Het Licht waarmee Jezus geladen was. Het Licht dat Hij bleef uitstralen en delen, toen hij zich dáár bevond waarvan anderen zeiden dat hij daar niet thuishoorde. Jij gaat met slechte mensen om, Jezus, jij laadt verkeerde kleuren op je, je laat je in met het slechte. Dat vindt Vader niet goed, jij kleurt buiten de lijntjes, jij gaat veel te ruim met de traditie om, je verkwanselt ons erfgoed. Hoe kan Vader je dan ooit nog weer toelaten in zijn huis vol Licht en Luister?

Omdát... de Vader meekomt in de Zoon, omdat God meekomt in Christus, omdat Jezus als God is. En omdat dus God de Vader, of God de Moeder, liefde is, pure liefde, liefde voor iedereen. Dus niet alleen voor de kinderen die netjes in het gareel lopen, maar ook en misschien wel vooral voor kinderen die in de ellende zitten, die leven in armoede en nood, die een onveilig leven leven, die in de steek gelaten worden door medemensen. Voor hen moet het Licht ook schijnen, voor de kansarmen, voor de uitgestotenen, en in hun uithoek moet ook Licht komen, moeten ook engelen hen dragen. Dát is wat Jezus deed: dáár zijn waar eigenlijk niemand meer kwam, dáár Licht brengen waar het het meest donker is. En ja, daarin ging Hij heel diep. Met als gevolg dat zij oudere naasten,

zijn oudere broers en zussen, hem van zich afweerden. Hem overleverden. Hem ter dood lieten brengen.

VII

Maar dan heb je buiten de Vader gerekend. Buiten de ouderlijke liefde van God. Die de zoon nooit losgelaten heeft. Die hem hartelijk welkom thuis bezorgde. Die een feest aanrichtte bij zijn thuiskomst. Bij de Hemelvaart van Jezus zeggen we: hij werd opgenomen. Opgenomen in het Vaderhuis, in de Moederstad. Het licht is niet gegrepen door de boze en jaloerse machten van de duisternis. Het licht heeft overwonnen. En daar wil deze vierde zondag in de Veertigdagentijd de getuige van zijn. Er straalt alvast iets van het grote Paaslicht op deze dag, die dan ook wel heet Klein Pasen.

IIX

Jezus heeft ook jouw kleur aangenomen, Hij ziet en deelt ook jouw leven. Jezus komt je niet veroordelen, maar nodigt je uit met hem in de Lichtkring van God te treden, en die uithoek van het duister te verlaten. Om meer mens te zijn, om lichter mens te zijn. Om gelukkiger mens te zijn. Die zich geliefd mag weten en bemind, als door een Vader, door een Moeder, die de armen wijd voor je opent en je welkom thuis heet.

Amen